

Славутицький загальноміський
бібліотечно-інформаційний центр

Літературна студія

„Балада”

І випуск

Керівник: Ільченко Л.М.

Славутич
2006

Славутицький загальноміський бібліотечно-інформаційний центр видає брошуру, присвячену творчості учасників літературної студії „Балада”. Студія працює при дорослій бібліотеці міста.

До вашої уваги пропонується перший випуск, в якому зібрані поезії членів літературного клубу „Балада”, та їхнього керівника Людмили Ільченко.

Видання розраховане на широке коло читачів.

Укладачі:

Ростовцева М.В.,
Панова Л.І.

Комп’ютерний
набір:

Соловійова Л.О.

Технічний редактор:

Горєлова О.В.

Відповідальна
за випуск:

Портная Н.В.

ШАНОВНІ СЛАВУТЧАНИ!

Презентуємо вам творчість талановитих дітей літературної студії „Балада” Загальноміського бібліотечно-інформаційного центру та їхнього керівника Людмили Ільченко.

Трохи про себе

Народилася я раніше, ніж хотілося б моєму відображенню в дзеркалі і пізніше, ніж хотілося б моєму бажанню своїми очима поспілкуватися з казково-недосяжними поетами початку ХХ століття: А. Ахматовою, М. Цветаєвою, С. Єсеніним, А. Блоком. 29 квітня – день мого народження, нічим особливо не примітний, хіба що доводиться на розпал весни, пташиного співу, пробудження природи. Мої батьки, сільські трудівники, все своє життя прожили на Чернігівщині і, народивши трьох дочок, вирішили на цьому і зупинитися. Одним словом, сина – спадкоємця і помічника по господарству, вони так і не дочекалися. Правда, мене батько намагався виховувати, як хлопчиська, але я росла досить замкнутою і романтично-мрійливою панночкою. На щастя, це не перешкодило мені закінчити школу із золотою медаллю і вступити до ВУЗу.

Невідомо як мене занесло до Харкова, де довелося гризти граніт таких наук, як хімія і біологія. Велике місто поглинуло мене з головою: цікаві люди, театри, кіно, суєта. Найсмішніше, що, не дивлячись на все це, знаходився час і на написання віршів. Втім я почала писати ще в школі, класу з 6-го. Навіть випускний твір про Марусю Чурай я здала у вигляді великого вірша. І за це треба дякувати Ліну Костенко та мою вчительку української мови Тетяну Миколаївну Гавриш.

Вже п'ятий рік я живу в Славутичі і працюю в ЗОСШ № 3 вчителем хімії. Не знаю, яким чином зв'язані гуманітарні і точні науки, але в тому, що точка зіткнення є – безперечно. Хоча про це судити, звичайно ж, моїм читачам і учням. У мене на даний момент 31 дитина, так що я – багатократна мати-героїня. Класна. А ще при Загальноміському бібліотечно-інформаційному центрі у нас працює літературно-поетична студія «Балада», керівником якої я є. І я маю надію, що юні поети і письменники внесуть свій вклад в культурний розвиток нашого Славутича, відвідавши наші засідання та захопивши свої, що, безумовно, заслуговують уваги громадськості, твори.

Ми вас дуже чекаємо!

Ільченко Л.М.

Моя мова волошкова
З ароматом яблук свіжих!
Ти, мов зіронька ранкова!
Ти, мов руки мами, ніжна!

Ти родюча і плодюча,
Та сади твої ламали,
Видно, дуже вже болюче
Вони декого займали.

І бунтівника, що марно
Стали з владою до бою,
Вільно тільки у вигнанні
Спілкувалися тобою.

Скільки лиха ти зазнала!
І тортур зазнала стільки!
Скільки зціплено стогнала
У підвалах та застінках!

Лиш на ноги ти сп'ялася,
Після катувань слабенька,
А вже чутка рознеслася,
Що забула тебе Ненька.

... Повертай-но вже додому,
Зазирни під кожну стелю:
Все твоє тут, все знайоме,
Саме тут твоя оселя!

Перехрестя

Твоє ім'я – молитва, оберіг –
Повторюю і влітку, і зимою.
На перехресті десяти доріг
Я виберу оту, що під тобою.

Нехай недолю пророкує крук,
Нехай ті білі квіти – не для мене.
На перехресті десяти розлук
Я поле собі виберу зелене.

Коли впаде сором'язливий сніг
І зміниться осінньою рікою,
На перехресті десяти доріг
Я попрощаюся навік з тобою.

Прогулка

Слова твої – алмазні прииски.
Червонным падали рублем.
Летели голуби - трилистники,
Спеша по снегу босиком.

Пустынний парк – забытый
буднями.
Под пышной ватою – скамьи,
И фонари цветными судьями
Внимали всем речам твоим.

Спокойной оттепелью сумерки
Текли меж кленов и кустов,
А капли шлепались, как зубики,
Дробя подтаявший покров.

И пополнял беседой нашу
Свою коллекцию бесед,
Едва шурша листвою неславшею,
Могучий дуб о сотни лет.

В том было что-то первозданное,
Как повторение начал,
Ведь всю прогулку, дело странное,
Молчала я, и ты молчал.

Шептали травы мне лесные,
Пытаясь голову вскружить:
«Деревья, словно крепостные,
Обречены ветрам служить.
Они – прикованные стражи,
Оберегавшие покой.

Они напыщены и даже
Кичатся службою такой».
Но сквозь навет и наговоры
Струились зависть и тоска,

Ведь, несмотря на все затворы,
Деревья ближе к облакам.
Они верхушками уперлись
В предгрозовые небеса
И чрез невидимую прорезь
Святые слышат голоса.

В кино ты помнишь? - блеск на эполетах.
Защита чести, Родины и дам,
Там сразу разговор на пистолетах,
Что смельчаку любому по зубам!

Ты видел, как звенели шпаги в битве,
Как падали, пронзенные клинками,
Как замирали женщины в молитве,
Чтоб сохранить те жизни на потом.

До следующей драки иль дебоша,
До бурных несогласий или драм.
И, неизвестно, что милей иль горше –
Погибнуть за Отчизну или дам.

Ведь сиротели множество постелей,
Несписанных страниц, бокалов звон.
Да будет проклят выдумщик дуэлей!
И, еще больше, начинатель войн!

Была я верной этим снам,
Была бегущей по волнам.
Была рассеянной луной
И поглощенной волной.

Я растекалась, словно ртуть,
Познав неведомую суть.
И повторяла, чтобы плыть
Одно-единственное: «Быть!»
Л. Ильченко

Сейчас зима
И на улице вьюга,
А мы – по домам
И не ходим друг к другу.
Ведь праздники вроде бы
Все и прошли.
Попросим мы зиму,
Чтоб солнышко грело,
Чтоб в марте весна
Нам нагрнула смело.

Козылина Евгения 7-В,
ООСШ №3

Моя рідна Україна

Скільки горя ти зазнала
Та пустелею не стала,
Ти вірила завжди завзято,
Що й до тебе прийде свято.
І діти твої, і онуки
Не потерплять більше муки.

Моя рідна Україна!
Рушник, верба і калина.
Нехай для тебе завжди світить
щаслива зоря,
Нехай розквітають квіти
І в любові зростають діти
На твоїх просторах, велика земля.
Моя рідна Україна,
Ти у нас завжди єдина.

Скільки раз з тебе знущались,
Але, країно, ти не здалась.
В тебе ще віри й сил багато,
Щоб негаразди всі здолати.
Треба, щоб діти й онуки
Міцно взялися за руки.

Скільки горя ти зазнала,
Що чекати ти не знала,
Але настане в тебе свято:
Станеш гарна і багата,
І пісень чарівні звуки
Нехай знищать твої муки.

Мой город Славутич

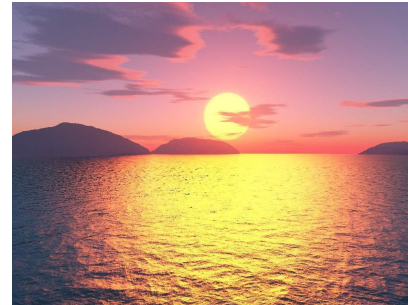
Среди вечно - зеленых лесов
Стоит один из городов.
Этот город зовется Славутич.
И пусть он не самый лучший,
Сердцу моему он мил всегда,
Здесь прошли детства моего года.
Я не забуду кварталы твои.

Пускай не коснется тебя беда,
Пусть ангел тебя хранит
В этом мире всегда.
Пусть больше ясных дней
Будет, Славутич, с тобой.
Становись с годами красивей
Под счастливой звездой.

Мой милый город Славутич,
Для меня он самый лучший.
Кругом цветы расцветают,
И детвора, смеясь, играет.
Славутич - самый юный городок
И красивый, как будто цветок.

Юлия Слезова, 1985 г.р.

Одвічні теми: небо, море, сонце,
Ти дивишся в моє віконце,
Одвічні теми: мрії та кохання,
Думки в небесному блуканні,
Одвічна тема: я і ти,
Давно спалили всі мости,
Давно забули, як любили,
І як кохання загубили...
Терниста є моя дорога,
На ній колись зустріну Бога,
В подоби Будди чи Аллаха,
Христа, Шекспіра або Баха,
А може в образі тебе...
Одвічна тема знов іде,
Я цитую пісеньки слова,
„Все тече, а я гадав...”
Невже і ти минеш як все,
Що море в океан несе?!

Я б закохалася охоче,
У київські провулки голосні,
Але чийсь зелені очі,
Славутич вгадують в мені,
Я б закохалася охоче,
У хлопця звукорежисера,

Але стоїть перед очима,
Білявий рокер, мов химера,
Я б закохалася охоче,
Та хто мені надасть цей шанс?
А Київ вгадує щоночі,
Твоїх аккордів резонанс...
А. Лимаз

План роботи на II півріччя 2006 р.

Лютий

1. Презентація поетичного клубу „Балада”
10.02.06
2. Робота над літературним журналом „Балада”
22.02.06

Березень

1. Участь у заходах, присвячених Тижню дитячої книги
24.03-31.03.06
2. Робота над літературним журналом „Балада”
3.03.06

Квітень

1. Зустріч з творчими особистостями м.Славутича
12.04.06
2. Участь у заходах до Дня трагедії на ЧАЕС
26.04.06

Травень

1. Участь у заходах, присвячених Дню матері
10.05.06
2. Робота над літературним журналом „Балада”
24.05.06

Літературна студія „Балада” працює при ЗБІЦ з вересня 2005 року. Засідання відбуваються щовівторка о 17.00.

Для нотаток

Запрошуємо всіх бажаючих поділитися своєю творчістю.